

ప్రభుత్వందశ్శే ధమా, అధ్యాత్ల అభవా పలాయన మాడువ కాబియాగబారదు!

అదే సమయదల్లి సముదాయగళ నడువే పాలుమారికి మాది ద్వేషపన్ను బిక్కెబారదు ఎన్నుపుదు సామాన్యవాద వివేక. అంతిమవాగి ఆధ్యాత్మికే ఎన్నుపుదు తాళనింద తుదియతనక మానవియతే, ఒగ్గుడి బాటువ కాగూ లోకహితద హుదుకాంపాగిరబేచు. లోకవు ఇందు రోగర్సువాగి నరభుత్తిరువుదు మనుషు సృష్టిసిరువ అతాకీక ద్వేష, హింస మత్తు ప్రతీకారదింద. ద్వేష మత్తు హింస లోకశేషే మాదిరుపష్ట గాయపన్ను మత్తావ ఆయుధపూ మాడిల్ల! ధమా ధమాగళ నడువిన తారమువు మనుషు మాడుత్తిరువ కేడుకన్ను ధ్వనిగొల్చిదే. ద్వేషదింద కూడిరువ హింసత్క మనోభావద అధికార జనతేయ బదుకన్ను నరకషన్చిసిదే.

శ్వాసియన్న సబలేకరణగోళిషి, ఆకన స్వాభమానద కళన తలేయిత్తువంతే మాడువుదు కాగూ ఆతనిగ అన్న నిచువుదు అవన దుడిమెయి కాయికవే హోరతు, యావుదే తక్కుసిద్ధాయితవల్! కాయికవన్న సంపూర్ణ శ్రద్ధాయింద మాడువుదే నిచువాద ద్వేవిక సాధన ఎన్నుపుదన్ను బోధ్య తక్కుబ్బాని సరచువాద, వచనకారదు, తక్కుసాధకరు కాగూ కుచెంపు అవర దరశగళు నమగే మనగాఁసుత్తువే. అధ్యాత్ల ఎన్నుపుదు నమ్మ లౌషి బదుకిచేయి అమాత విచారపల్ల! తక్కచల్! సంసారవన్న హేయస్తలవేంద తిళియువుదూ అల్ల! అదు లోకద జంచడగళిందిగి ఇచ్ఛు, యావుదక్కు అంపికేల్చుదే ఇరువుదు. నమ్మ సంతరు, యోగిగళు ఈసి జయిస్తిధ్య హింసియే. ‘ఈ సంసార కాదిగియ కోణియితే. అదరల్లిధ్య కష్ట హజ్జికేల్చుదే హోరబీళువ దాసనిగి శరణు’ ఎన్నుత్తున్న కబీర.

కుచెంపు అవర ‘జలగారోనూ కూడ కాయికద మూలకవే అరివిన జ్యోతియన్న తన్నోళగే బేళగిసికొండు. లోకద తమంధవన్ను బేళగిసిదవను. తన్న

కారుణ్యద దయాగితే

కాయికదల్సే తివనన్న కాణివ జలగార ‘నన్న భాగకే పూరికే ఆరతి. గుడిసువుదే నన్న దేవర పూజే’ ఎందు రైతనోబ్బుగిని నిచువాద దేవర పూజే ఏనెంబుదన్న తిళియికేళిద ‘నిస్స నేగిల గేరయ దివ్య దేవాలయద శివస కాణేయ నెన్న? ఉఖువాగ, నేడువాగ పూజేమాడువే నెన్న. దేగులద పూజకను బ్యిగిలి బేళగినలి పూజిసిదేనంటే? నమ్మ జీవే నిష్ట పూజే. నమ్మ కుమస నిక్కయోగా ఎందు స్వతదర్శన మాదిసుత్తానే. జలగారన ఇంక ప్రాధన లోకహితక్కాగి శుద్ధ హ్యదయిదింద హోరహోమిర్చురువ భావగళ తీవ్ర అభ్యుత్సుయాగిద. దుడిమెయిలీయే శివసన్న కాణివ జలగారనల్లిద్ద వివేక మత్తు కాయికుర్చె ఎల్లరదూ ఆగబేచు. ఇదన్నే ఖిలోలి గిబుల్నా ‘నిమ్మ దిననీత్తెద బదుకే నిమ్మ దేవాలయ, నిమ్మ ధమా’ ఎందు హేచు. హింగ ‘జలగారో’ నాటక మానవియతే, సమానతే, వేచారిక శ్రద్ధ మత్తు దుడిమెయి సౌందర్యవన్న ఆశవాద అరివిన మేలే కష్టకోడుత్తుదే. ఈ నాటక ప్రశాగోందు 94 వఫాగళు సందరూ ఇందగా ఇదు నిచువ లోకదర్శన ఎల్ల కాలక్కు ప్రస్తుతపాదధ్య.

హేళువ విభార అదేష్వేమాలోకివాగిద్దరా; అదన్న ఆజకరిసువ నడవళికి హేళువపనల్లి ఇల్లివిద్దర అదు జనసామాన్యర కణ్ణల్లి నకలియాగిబిడుత్తుదే! హేళున శక్తియన్న కురితు మ్యుదుంబిమాతనాడువ నమ్మ సమాజదోళగే మహిళియిర బదుకువ హక్కున్నే బేవుచిహ్నాకువ ప్రవృత్తి ఎల్లెడే సామాన్యాగుత్తిదే. నడుబోదియల్లి మహిళియిరన్న బేత్తులేగొల్చి అపమానగోళసుత్తిరువ హిన శక్తిగళు యావ ఎగ్గు ఇల్లదే నడెయుత్తిదే. ఇవెల్లవూ ఇందు సమాజద నృతికెయిన్న ప్రశ్నిసుత్తివే! అవరు గింజిద పదక ప్రత్యుంగళు ఈగ రాత్మియాగువుదన్నే కాయుత్తివ, నక్కతగళాగి బాండలవన్న సేరలు. అట్టోంద కణ్ణెరు, హగలినల్లూ బ్లైయోందరింద

మణిగే ఉదురిద మొగ్గు! జగ్గిగే ఇందు అగ్గెచిరువుదు దయే, సకలజోగి బెళితిగాగి ప్రాధిసువ వ్యదయ. యార బదుకునిష్టాధసేయింద, లోకారుణ్యదింద కూడిరువుదో అంతక చేతనగళన్న జగత్తు మత్తే మత్తే బయసుత్తుదే. ‘నిమ్మల్లి తీతి ఇదేయే నిపు సఫాతశ్కరు, నిపు సంపూర్ణ నిష్టాధిగళిలే హగిద్దరే నిమ్మన్న యారూ ఎదురిసలాగదు’ ఎంద ఏచేకానిందర నుడి నమ్మన్న జగగ్గెలోసుత్తుదే. ‘ప్రేమవెందరే సహనే; ప్రేమవెందరే దయే! / ప్రేమదల్లి అసుయే ఇల్ల, ప్రేమదల్లి ప్రతిష్టేయిల్ల’ ఎంద బ్యెబొ నమ్మ వ్యదయద సమీపక్క బిదు జేసుత్తుదే.

దయే, ప్రేమ అంంసేయ తత్తుగళే ధమాద తిరుళు. మహాబారతదల్లి వివేకవంతాద యారాదరూ హిరియరు, మిషిముగిళు, ఆజార్యు, ధమా పరిపాలకరు, అన్నదయిళుకే తలోబాగిదవరు, శూరారు, కాలజూనిగళు నిచువాద ధమాద తిరుళున్న బల్లవరాగిద్దరే, కురుక్షేత్రదల్లినదియంతే రక్త హరియుత్తిరలిల్ల! హసుగూసుగళు తప్పులియాగుత్తిరలిల్ల! హేతువరు తమ్మ కణ్ణముందేయే మశ్శ సావన్న నోపుత్తిరలిల్ల! హేణ్ణుమశ్శ గండనన్న కలేదుకొన్ఱుత్తిరలిల్ల! ఆదరే కొందరవరెదెయిల్లి బరి రాజుధికార, గెలువు, ప్రతిష్టే స్వాధ ఇప్పాగే తుంబించిద్దరింద, అవర వ్యదయ క్షుమే, దయే, ఇల్లదే మసివాగిత్తు! ఆద్దరిందలే అమ్మోదు హత్తే ధమా సంసూపనుయి హసరినల్లి నడెయితు. హేఎగలి, కోనేగి కోందపరాదరూ ఉలిదాయే!

ఇందిన జగత్తు కూడ ఇదన్నే అనుసరిసుత్తిదే. ద్వేష, హింస మత్తు స్వాధద సింగిగే జగత్తు బేయుత్తిదే. జగత్తు బదుకుళియలు బేశిరువుదు ప్రేమ మాత్ర. ఏకెందరే ‘ప్రేమ ఎల్లవన్న తాళికొళ్ఱుత్తుదే; ఎల్లవన్న నంబుత్తుదే/ఎల్లవన్న ఆశిసుత్తుదే, ఎల్లవన్న సహిసుత్తుదే’ ద్వేవందింద ధగధిసుత్తిరువ జగత్తిన వ్యదయశే బ్యుబలోన ఈగాత్మి కారుణ్యద మళీయన్నే సురిసలి.

■ జి.వి. ఆనందమూర్తి

మాతే ముత్తు

- సాపిర యొద్దగళన్న గెల్లువురుటే నిమ్మన్న నిపు గెల్లువుదు లుత్తమవాగిదే. ఇదు నిచువాద విజయ.
- గౌతమ బుద్ధ
- కిపొకొడువ సద్గుద్ధి ఇద్దరే నావు నమ్మ జీవనదల్లిన ఎమ్మో అనాకుతగళన్న తప్పిసంబుదు.
- ప్రాణాచండ తేజస్సి

సులిదాగల్లులూ నిస్సల్లి బదుకువ భల ఎట్టుతుంబుత్తుదే.

—స్వామి వివేకాసంద

- క్రైస్తు క్రైస్తవే ఉత్సవ ఎన్నువచు నిష్ఠతపాగియు బోధిక దారిద్ధువన్న అనుభవిసుత్తిరుత్తారే. అదు విపవతులద ఆరంభవషే.
- మహాత్ గాంధి